

ת"פ 32940/02/20 - מדינת ישראל נגד מוחמד אירווידא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32940-02-20 מדינת ישראל נ' אירווידא

כבוד השופט בכיר יהושע צימרמן	בפני
מדינת ישראל	בעניין:
	המאשימה
	נגד
מוחמד אירווידא	הנאשם

גזר דין

תמצית השתלשלות העניינים וטיעוני הצדדים

הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בעבירות של מרמה ערמה או תחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה.

על פי המפורט בכתב האישום המתוקן, בשנים 2010-2016 הפעיל הנאשם עסק לאיסוף ברזל ואלומיניום (להלן "העסק"). במהלך הפעלת העסק, לא הודיע הנאשם לרשויות המס אודות פעילותו, לא ניהל ספרים כדין, ולא דיווח על הכנסותיו לרשות המסים. בשנים אלו הפיק הנאשם הכנסות מהעסק בסך של 7000 ₪ לחודש ובסך הכל 588,000 ₪. עליהם לא דיווח ולא שילם מס כחוק.

תמצית טיעוני ב"כ המאשימה

המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה את הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בשל מעשיו. הנאשם שלח יד בקופה הציבורית, פגע באמון הציבור, בתחושת השוויון, ופגע בפעילותו התקינה של מנגנון גביית המס. המאשימה הפנתה את בית המשפט לכך שבעבירות אלו האינטרס הציבורי גובר על הנסיבות האישיות של הנאשמים. עוד ציינה המאשימה את הקלות בביצוע העבירות והקושי באיתורן. המאשימה מסרה כי סכום העלמת המס גבוה וכי הנאשם לא שילם את המס, ולא הסיר את המחדל, כאשר יש בהסרת המחדל להקל עמו. המאשימה סברה כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ל 12 חודשי מאסר בפועל. ובאשר לקביעת עונשו המתאים של הנאשם סברה המאשימה כי יש לקחת בחשבון את הודאתו והעדר הרשעות קודמות. מנגד הפנתה המאשימה לתסקיר שירות המבחן, והדגישה את התקופה הממושכת בה בוצעו העבירות משנת 2010 ועד לשנת 2016. לנוכח כל האמור המאשימה ביקשה כי יוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שרות יחד עם מאסר מותנה וקנס בסך של 88,000 ₪ שהיו כ 15% מסך ההעלמה.

תמצית טיעוני ב"כ הנאשם

ב"כ הנאשם בטיעוניו הפנה לנסיבות ביצוע העבירה, ובטיעוניו אבחן את הפסיקה אליה התייחס ב"כ המאשימה מעניינו של הנאשם. עוד הפנה הסנגור לכך שהנאשם פנה לרו"ח אשר ניסה לסייע לו ואולם מס הכנסה סירב לקבל את פנייתו בעקבות מחלוקת לגבי הכנסותיו של הנאשם. עוד הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם, הסיר את המחדל. ב"כ הנאשם ביקש לזקוף לזכות הנאשם את לקיחת האחריות. הסנגור הפנה בנוסף את בית המשפט לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעולות מתסקיר שרות המבחן, הפנה למצבו המשפחתי של הנאשם, ולמצבו הבריאותי. בנוסף ציין הסנגור כי מדובר בעבירות מלפני שמונה שנים, ותאר כי ההליכים המשפטיים מהווים גורם מרתיע עבור הנאשם שכן זוהי הפעם הראשונה בה הנאשם ניצב מול בית המשפט. הסנגור ביקש כי בית המשפט יטיל על הנאשם מאסר מותנה וענישה צופה פני עתיד.

תמצית תסקיר שרות המבחן

שרות המבחן תאר את מצבו המשפחתי של הנאשם, את נסיבות חייו, את העובדה כי עזב את לימודיו בגיל צעיר והחל לעזור לאביו בתחום הבניה. שרות המבחן תאר את תפקודו התקין, בעבר של הנאשם. עוד תאר שרות המבחן כי בעקבות אירוע טראגי, מות בנו של הנאשם בשנת 2007 בתאונת עבודה, היה הנאשם שרוי במצב נפשי קשה, מס' שנים, בעקבותיו אף היה מטופל כפי המפורט בתסקיר. בתקופה זו אף החל לסבול מסכרת ומלחץ דם גבוה. באשר לעבירה המתוארת באישום, שרות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לתת הסברים למעשיו, ולהתייחס לרקע אשר הביא אותו לפעול באופן בו פעל. שרות המבחן סקר את גורמי הסיכון להישנות העבירה והסיכויים לשיקומו של הנאשם, ובסופו של יום המליץ להטיל מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה והתחייבות כספית להימנע מעבירה.

דין והכרעה

מתחם הענישה ההולם

לא אחת עמד בית המשפט העליון על החומרה שבביצוע עבירות מס "**...כבר נפסק, לא אחת, כי יש להתייחס לעבריינות המס, בחומרת יתרה, הן לנוכח פגיעתה הישירה בכיס הציבורי, והן לנוכח פגיעתה העקיפה בכיסו של כל אזרח ואזרח...**" (ראו: רע"פ 10699/07, רע"פ 5906/12, וכן רע"פ 977/13). נאמר לא אחת, כפי שצינה ובצדק המאשימה, כי עבירות אלו קלות לביצוע וקשות לגילוי, וכך הדבר גם בעניינו של הנאשם. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מעשיו של הנאשם, הנו השוויון בנטל תשלום המיסים, ותחושת השוויון, פגיעה באמון הציבור, ופגיעה בקופה הציבורית, בכלכלת המדינה וברוחת אזרחיה.

במסגרת השיקולים לחומרה יש לקחת בחשבון את העובדה כי מעשיו של הנאשם כללו עבירות רבות אשר בוצעו במשך זמן רב, הצריכו תכנון מוקדם ולא נעשו באימפולסיות רגעית. יש גם לתת משקל בעבירות אלו לצורך בהרתעת הרבים

מנגד יש לקחת בחשבון, לקולא כי הנאשם שילם לבסוף את מלוא חובו למס הכנסה, סך של 77,000 ₪. משכך, במבחן התוצאה, לא נגרם נזק כספי בשל ביצוע העבירות. אף בשאלת הנזק שהיה צפוי להיגרם ממעשיו של הנאשם, אין מדובר בחומרה יתרה כאשר לוקחים בחשבון את העובדה כי רווח זה הופק מ 6 שנות עבודת כפיים ומהכנסה חודשית מצומצמת.

המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה כי לטעמה מתחם העונש ההולם יתחיל ב 6 חודשי מאסר בעבודות שרות ואולם במועד טיעוניה לעונש סברה המאשימה, בטעות, כי הנאשם לא שילם את חובו ולא הסיר המחדל. במועד זה הנאשם מסר כי שילם את חובו למס הכנסה, משכך הדיון נדחה לבירור סוגיה זו. בהמשך אכן התברר כי הנאשם שילם את מלוא חובו והצדדים השלימו את טיעוניהם. למרות השינוי לקולא בפרמטר כה משמעותי, המאשימה לא שינתה את עמדתה, הן באשר למתחם העונש ההולם והן באשר לעונש המתאים לנאשם בתוך המתחם.

עיון במדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מתחם העונש ההולם נע, במקרים הקלים, ממאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד למאסר בפועל למשך מס' שנים במקרים החמורים. (לדוגמא ראה עפ"ג 43320-05-16).

במכלול הנסיבות ותוך מתן משקל רב לתשלום החוב במלואו אני סבור כי במקרה שלפנינו יש לקבוע מתחם עונש אשר יתחיל במאסר של שלושה חודשים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

העונש המתאים לנאשם

לשם קביעת העונש המתאים לנאשם יש לתת את הדעת לנסיבות שאינן כרוכות בעבירה.

הנאשם יליד 1963 נשוי, ואב לילדים.

הנאשם נעדר עבר פלילי.

מדובר בעבירות ישנות מהשנים 2010-2016.

הנאשם הודה ונטל אחריות למעשיו.

הנאשם ערך מאמצים לתיקון תוצאות העבירה, והסדיר כאמור את מלוא חובו.

ניתן לתת משקל גם לנסיבותיו האישיות ובכלל זאת מות בנו והתוצאות שנגרמו לנאשם בשל כך, כמפורט בתסקיר שרות

המבחן.

לנוכח כל האמור אני סבור כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

לפיכך אני דן את הנאשם לעונשים הבאים :

1. שלושה חודשי מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות.
2. מאסר לתקופה בת 9 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירה בה הורשע.
3. קנס בסך של 5,000 ₪ או 40 ימי מאסר תמורתו.
4. התחייבות בסך של 5,000 ₪ להימנע מעבירה בה הורשע וזאת למשך 3 שנים.

הוסברה לנאשם מהות ההתחייבות הנאשם הבין והתחייב.

ניתן היום, כ"ט סיוון תשפ"ג, 18 יוני 2023, בנוכחות הצדדים.